

#14

duben 2016

JOURNAL

časopis Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

PROFIL

Barbora Korandová

2

TÉMA

Tomáš Machula je novým rektorem Jihočeské univerzity

- 5 Radorallye poprvé na Jihočeské univerzitě
- 6 Přijďte oslavit jaro s májkou a ohněm
- 8 Dva dny zábavy s Univerzitním Zavírákem
- 10 Nový web vytvořili sami studenti

ROZHOVOR

12

Těším se na nová dobrodružství v laboratoři

- 16 Hledáme dobrovolníky na EUROGYM 2016
- 17 Týden se současnou biologií
- 18 Růžové rekolo se studentskou slevou
- 20 Co vás letos čeká na Majálesu?
- 22 Raci z Ameriky přežijí českou zimu
- 24 Jako kontrola letadla před startem

26

NA CESTÁCH

Za dvojím diplomem do francouzských Met

CO SE CHYSTÁ

29

Vydavatel:

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích,
Branišovská 31a, 370 05, České Budějovice

Šéfredaktor: Miroslav Vlasák

Spolupracovali: Mgr. Alena Binterová, Mgr. Miroslav Boček,
Ing. Ivan Hájek, Mgr. Jiří Váňa

Fotograf: Aleš Motejl

Grafické práce a sazba: Lenka Kotlárová Popelková (Gra-m)

Jazyková korektura: Michaela Šlapáková

Témata, připomínky a náměty můžete zasílat
na mvlasak@jcu.cz

JOURNAL je čtyřikrát ročně distribuován zdarma
na Jihočeské univerzitě, jejích fakultách a dalších
vybraných místech.

Náklad 5000 ks. Tisk: Protisk, s.r.o.

Místo vydání: České Budějovice.

Registrace MK ČR E 21448, ISSN 2336-2170.

1

UNIVERZITA MÁ NOVÉHO REKTORA

Dosavadní děkan Teologické fakulty JU docent Tomáš Machula se v dubnu stal novým rektorem Jihočeské univerzity pro funkční období 2016–2020. Jmenovací dekret převzal z rukou prezidenta republiky při slavnostním ceremoniálu na Pražském hradě. Ve funkci děkana Teologické fakulty jej vystřídá její dosavadní proděkan pro rozvoj Rudolf Svoboda. Rozhovor s novým rektorem si můžete přečíst na následující straně.

2

BĚH O POHÁR REKTORA

Univerzita je i letos partnerem největší sportovní akce v regionu – Mattoni ½Maratonu České Budějovice. Jeho součástí je už potřetí Běh o pohár rektora, kterého se mohou zúčastnit naši studenti a zaměstnanci. Trať je shodná s tratí půlmaratonu, rekord drží Nella Küffnerová ze Zemědělské fakulty s časem 01:31:06. Startovné na půlmaraton můžete letos koupit i prostřednictvím vybraných charitativních organizací.

3

VĚDCI VYŠLECHTILI ODOLNÉHO KAPRA

Vědci z Fakulty rybářství a ochrany vod JU ve spolupráci s Rybníkářstvím Pohořelice vyšlechtili nové plemeno kapra. Nazvali ho amurský lysec po jednom z rodičů, který

pochází z východoruské řeky Amur. Kapr roste stejně dobře jako ostatní produkční linie, současně je odolný proti některým vysoce infekčním a smrtelným nemocem. Jedná se o nové rybí plemeno, žádné jiné přitom nebylo v ČR uznáno více než dvacet let.

4

NOVÉ DOPRAVNÍ ZNAČENÍ V KAMPUSU

Zadní část kampusu v prostoru mezi ulicí Na Sádkách, Biologickým centrem AV ČR, kolejemi a ulicí K. Fleischmanna je od začátku dubna osazena dopravními

značkami, které upravují provoz vozidel v areálu. Důvodem úprav je zklidnění provozu a zvýšení bezpečnosti chodců. V květnu budou instalovány závory omezující vjezd do tohoto prostoru. O těchto změnách vás budeme včas informovat.

TOMÁŠ MACHULA

JE NOVÝM REKTOREM JIHOČESKÉ UNIVERZITY

Děkan Teologické fakulty JU docent Tomáš Machula (44) přijal kandidaturu ve čtvrtém kole volby rektora a podařilo se mu získat potřebnou většinu hlasů akademických senátorů. Stal se tak pro nadcházející funkční období 2016–2020 historicky šestým rektorem Jihočeské univerzity. Za strategické priority považuje zejména nastavení hodnotících kritérií pro kvalitu, zřízení rady pro vnitřní hodnocení a přípravu institucionálních akreditací.

Blahopřeji ke zvolení a dovoluňte mi začít otázkou, která je v posledních dnech asi hodně ořepaná, přesto se nemohu nezeptat. Proč jste se rozhodl, že přijmete kandidaturu na funkci rektora?

Hledání kandidáta už trvalo příliš dlouho. Před každou volbou mi bylo dáváno najevo, že bych mohl být vhodným kandidátem, necítil jsem ale potřebu kandidovat proti současnému rektorovi. Pak už převládlo vědomí odpovědnosti, cítil jsem tlak, že by se měl vzniklé situaci postavit někdo, kdo je přijatelný pro řadu lidí. Následovalo racionální zvážení vlastních sil a schopností, porada s rodinou a nakonec to vykrytalizovalo v rozhodnutí kandidovat. Druhou věcí byla podpora současného rektora Libora Grubhoffera, který mě o kandidaturu požádal.

Když jsme spolu před lety dělali rozhovor, trochu jste si postěžoval na nedostatek času pro studium a bádání. Nebude to teď v rektorské funkci ještě obtížnější? Jste připraven na společenskou roli?

S těžkým srdcem ano. Já jsem si to samozřejmě maloval po skončení děkanského mandátu trochu jinak. Funkce rektora je spíše manažerská, člověk ale nemůže přestat být akademikem a ztratit kontakt s vědou a výzkumem. Takže sice trochu omezím výuku, ale budu se snažit držet krok s doktorandy

a věnovat se publikační činnosti. Co se týká společenské funkce, jsem si jí vědom, ačkoli osobně nejsem takový extrovert jako předchozí pan rektor. Jeho setkávání s lidmi velmi nabíjí, mě spíše vyčerpává, a teď to nemyslím nijak špatně. Budu se snažit dostát společenské roli, ale nebudu ji příliš vyhledávat.

Funkce rektora téměř přirozeně navazuje na končící funkci děkana. Opouští se vám fakulta s lehkým srdcem?

Myslím, že dvě funkční období jsou tak akorát, takže mi nedělá žádný problém skončit ve funkci děkana. Na fakultě ale nadále zůstávám. Abych pravdu řekl, představoval jsem si svoji nejbližší budoucnost spíše v přípravě na profesorské řízení. Neměl jsem za cíl vyhledávat další manažerské příležitosti, to už mi přišlo trochu vyčerpávající. Funkce rektora je ale v mnoha věcech odlišná od funkce děkana. Nová výzva přinese snad i nové síly.

Před třemi lety jste také zmínil, že společnost ve volbách vždy hledá nějakého spasitele. Našla univerzita spasitele ve vás?

Jako člověku z Teologické fakulty se mi špatně mluví o sobě jako o spasiteli, to tedy určitě ne. (*směje se*) Čtyři volby rektora po sobě nebyly nic příjemného, ale nedělal

bych z toho průšvihů. Myslím, že se zase vše uklidní. Atmosféra byla v minulých čtyřech měsících trochu vypjatá a připomínky či očekávání až přehnané, ale jde jen o rektora, nikoli o zachránce nebo světce. Je potřeba, aby to byl člověk v rozumných mezích slušný a loajální k celé univerzitě. A tomu se budu snažit dostat. Kdyby se měl hledat všeměl nebo světec, tak do té volby ani nejdu, protože jím nejsem. Mnozí lidé, kteří

do mě vkládají naděje, možná budou zklamáni, protože udělám některé věci jinak, než si myslí. Není možné splnit touhy všech. Chci být rektorem, který univerzitu posune o kousek dál, a to tím správným směrem.

Kam chcete univerzitu směřovat? Je něco, v čem chcete navázat na stávajícího rektora, a naopak něco, co chcete dělat jinak?

Stejně jako Libor Grubhoffer se budu vyjadřovat k věcem veřejným. Asi jinak, ale budu. Rektor je stále vysokoškolský pedagog, ten nejviditelnější. A vysokoškolský pedagog by měl být nejen zdrojem vědomostí, ale měl by se občansky projevat v souladu se svojí náturou. Jestliže učím filozofii a specializuji se na etiku, je logické, že se k určitým věcem budu vyjadřovat. Pokud mám zmínit věc, kterou bych chtěl dělat jinak než současný rektor, pak je to asi těsnější komunikace s Akademickým senátem.

Předvolební prezentaci jste měl poměrně konzervativní. Žádné přehnané sliby, spíše důraz na kvalitu a důstojnou pozici Jihočeské univerzity mezi ostatními školami.

Je mi jasné, že za čtyři roky asi nedosáhneme toho, aby se z nás stal druhý Oxford. Chci ale v rámci svých možností posunout univerzitu zase o kus dál. Ovšem univerzita není jen rektor a ostatní nejsou jeho otroci, když to přeženu. Univerzita je svobodná akademická obec, kterou rektor pouze koordinuje. Moc rektora ovlivnit něco k lepšímu znamená do značné míry povzbuzovat a motivovat lidi, aby dělali věci lépe. Rektor není všemocný, není diktátorem. Práce vysokoškolského pedagoga nemůže být postavena jen na strachu, že o ni přijde. Jak bude univerzita v budoucnu vypadat, záleží nejen na rektorovi, ale na každém jednotlivém členovi akademické obce.

V projevu jste zmínil, že chcete jít cestou evoluce, nikoli revoluce.

Jako dlouholetý děkan mám nějaké dojmy, názory a představy, ale v žádném případě si netroufnu přijít na rektorát a říct, že přesně vím, jak přeházet útvary, toho a toho vyhodit. Jsem dost sebekritický na to, abych si myslel, že můj pohled na věc je ten správný. Chci si nejprve poslechnout úhel pohledu jiných děkanů, akademických senátorů a lidí na rektorátu. Pokud k nějakým změnám dojde, pak až po těchto schůzkách. Rozvrtat zaběhnuté procesy je hrozně snadné, ale já raději ztratím půl roku a pak udělám změny tam, kde o nich budu skutečně přesvědčený. Nechci, aby to vypadalo jako ve vtipu z konce osmdesátých let o přestavbě: hodně kraválu, ale nic se nezměnilo k lepšímu.

Hovořil jste také o reorganizaci kompetencí prorektorů. Co jste měl na mysli?

Chci jmenovat prorektora, který bude mít na starost vnitřní hodnocení a akreditace související s novým vysokoškolským zákonem. Je třeba sestavit radu pro vnitřní hodnocení, která vypracuje metodiku hodnocení kvality a nastaví procesy, které povedou k jejímu zvýšení. Na základě toho můžeme žádat o takzvané institucionální akreditace a univerzita si pak bude moci sama spravovat akreditační řízení. Je to něco zcela nového a naprosto zásadního. Když se v této fázi něco pokazí, bude na tom univerzita špatně. To se nesmí stát. Vnímám to jako jeden z hlavních úkolů svého funkčního období. Prorektor pro studium je zavalený běžnou agendou a není možné mu přiřadit stejně náročnou agendu, navíc velmi tvořivou. Spoustu věcí je v ní třeba takřkajíc postavit na zelené louce.

Jedním z bodů vaší předvolební prezentace bylo také zefektivnění spolupráce se zahraničními univerzitami. Jak konkrétně?

Jeden můj kolega používá pěkný přírůstek o brokovnici a sniperské pušce. Byl bych

rád, aby univerzita šla v otázce internacionalizace směrem „sniperské pušky“, tedy nikoli zasáhnout spoustu terčů s velkým rozptylem a malou silou, ale spíše vyslat několik cílených a efektivních zásahů. To znamená, že budu podporovat a rozvíjet zahraniční kontakty, které jsou funkční a živé. Kultivovat stávající smlouvy a rozvíjet nové. Cílem bude určitě získat další multiple degree obory a dostat k nám více zahraničních studentů. Více bych se soustředil na komunikaci se zeměmi, které jsou nám kulturně blízké, myslím tím země bývalého východního bloku. Tím neříkám, že není dobré lákat studenty z Ameriky, to je samozřejmě skvělé, ale budme realističtí.

Tušíte už, jaké budou vaše první kroky v nové funkci?

Mezi nejdůležitější první kroky bude patřit jmenování prorektorů, sestavení nové vědecké rady a také dořešení rozpočtu univerzity, který už akutně čeká na schválení. Poté mě čeká seznámení s rektorem a případné přeorganizování, bude-li třeba. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Petr Zikmund

Filozof, teolog, publicista, ale také inženýr chemie doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D., stál od roku 2008 v čele Teologické fakulty JU. Studoval na VŠCHT v Praze, KTF UK a FF UK v Praze a TF JU v Českých Budějovicích. Má vztah ke společenským i přírodním vědám. V profesním životě se zabývá především etikou Tomáše Akvinského. Pochází z Kyjova, je ženatý, má tři děti. Ve funkci děkana Teologické fakulty jej vystřídá dosavadní proděkan pro rozvoj doc. Rudolf Svoboda.

RADIORALLYE POPRVÉ NA JIHOČESKÉ UNIVERZITĚ

Mezinárodní soutěž amatérských rozhlasových stanic se letos poprvé představila v Českých Budějovicích na půdě domácího rádia K2.

Před třemi lety vyrazili členové našeho univerzitního rádia K2 na Slovensko změřit síly s ostatními studentskými rádii. Předloni v Trnavě a loni v Košicích už zaznamenali úspěchy a přivezli si prvenství z několika kategorií. Letos se ujali pořadatelství a Radiorallye se tak poprvé mohla uskutečnit v České republice. „Na prvních soutěžích bylo znát, že máme co dohánět. Teď už ale slovenské kolegy dotahujeme kvalitou vybavení i nahrávek. Hodně nám pomohlo nové studio, které nám univerzita před dvěma lety zajistila,“ říká ředitel rádia K2 Jakub Janíček. Soutěž se konala od 17. do 20. března a zúčastnilo se jí přibližně 120 lidí z jedenácti rádií. Kromě brněnského Radia R byly všechny týmy ze Slovenska a organizátoři pro ně připravili před startem soutěže prohlídku Českých Budějovic a pivovaru Budvar.

Pátek byl ve znamení poslechu soutěžních nahrávek ve dvanácti kategoriích. Kromě členů jednotlivých týmů je hodnotili také zástupci profesionálních médií – Slovenského rozhlasu, Českého rozhlasu České Budějovice a tři slovenských komerčních rádií. Ti potom také poskytli cenné rady. „U nás se shodli, že dokážeme skvěle improvizovat a dobře vést vstupy, naopak slabinou jsou ještě některé technické nedostatky,“ uvedl Jakub Janíček. Rádio K2 uspělo v kategoriích Znělka a jingly, Akustické zvuky přírody a Hudební syntetický záznam. V sobotu pokračovala soutěž kategorií Fonorallye. V ní zvítězilo rádio ŠtuRko z Košic, které se stalo i celkovým vítězem letošní Radiorallye. Královskou

kategorií bylo živé vysílání, v níž každý tým dostal patnáct minut vysílacího času a musel předvést pohotovost, týmovost a žurnalistickou úroveň. Vítězem se stalo rádio PaF z Prešova, rádio K2 si odneslo skvělé druhé místo. V neděli se předaly diplomy vítězným týmům. „Naše rádio si mimo jiné odneslo diplom za skvělou organizaci soutěže,“ říká Jakub Janíček. Příští rok se soutěž přesouvá opět na Slovensko, hostit ji bude rádio Rapeš ze Žiliny. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv rádia K2

PŘIJĎTE OSLAVIT JARO S MÁJKOU A OHNĚM

Zemědělská fakulta Jihočeské univerzity pořádá v průběhu roku několik zajímavých akcí. Jednou z nich je každoroční stavění máje a pálení čarodějnic na louce za kolejemi. Před pěti lety začala jako aktivita několika studentů, dnes už se na ni chodí pobavit kolem sedmi set lidí.

NA MÁJKU AŽ Z RUMUNSKA

Za akcí stojí parta studentů ze Zemědělské fakulty kolem Luboše Zábranského, rodáka ze Starého Hobzí u Dačic. Jako člověk z venkova má k tradici vztah. „Před pěti lety jsme si s kamarády z koleje chtěli uspořádat pálení čarodějnic v kampusu, protože jsme na oslavy nemohli odjet domů. Původně jsme jen chtěli na louce postavit malou májku z břízy, udělat si ohniček, opéct buřty a posedět. Pan děkan Šoch byl akci velmi nakloněn a vyběhl nás, ať ji uděláme i pro ostatní studenty,“ vzpomíná na začátky Luboš Zábranský, tehdy student Obecné zootechniky na doktorském stupni studia. Dnes už je kmenovým zaměstnancem Katedry zootechnických věd, májku ale s týmem nadšenců pořádá dál. Organizace prvního ročníku byla poměrně hektická. Místo původních skromných plánů bylo nutné v krátkém čase sehnat velký strom, spoustu dřeva, sud piva, špekáčky, a dokonce i krojovanou kapelu, která kolem májky udělala „kolečko“. Vše se podařilo a nakonec se na louce sešla asi pade-

sátka lidí. Účastníky tehdy prověřila i vydatná dešťová přeháňka. „Měli jsme malý stan asi jen pro dvacet lidí, ale nikdo se deštěm nenechal odradit. Po deseti minutách se všichni vrátili, vysvitlo slunce, objevila se duha a tehdy jsme si řekli, že stojí za to pokračovat i další rok,“ říká Luboš Zábranský. Počet účastníků každoročně narůstá a o Májce se začíná mluvit už i mimo Jihočeskou univerzitu. „Dokonce se nám hlásí kapely z Liberce a Prahy, aby u nás mohly zahrát. Přestává to být čistě fakultní studentská akce. Chodí nejen lidé z celé univerzity, ale i maminky s dětmi z nedalekých sídlišť. Kdo přijde, je vítán,“ shrnuje Luboš Zábranský. Děkan Zemědělské fakulty Miloslav Šoch jej doplňuje: „Letos přislíbili účast také rektor a prorektoři z našich partnerských vysokých škol v rumunském Temešváru a děkan ze zemědělské univerzity v Nitře. Akce tedy už pomalu dostává mezinárodní přesah.“

LETOS SE ZA PIVO PLATÍ

Historicky je stavění máje a pálení čaroděj-

nic oslavou jara a dobré úrody. Pokud nejste z vesnice a chcete na vlastní oči zažít pravou českou májku, přijďte se ve čtvrtek 28. dubna do kampusu podívat. Můžete vzít i děti, které takto velkou vatru ve městě jinde s těžší uvidí. Tradičně by se mělo stavění májky a pálení čarodějnic konat 30. dubna, ale letos datum vychází na sobotu, kdy jezdí většina studentů domů. Stavění máje v kampusu začne kolem šestnácté hodiny. Staví se tradičním způsobem, jen s použitím žebříku nebo kůlů, což zabere zhruba půl hodiny. Letos je od sponzora přislíben patnáctimetrový strom. Se zapálením mohutné vatry se nečeká na tmou. „Oheň zapálíme v pět odpoledne. Večer by to asi mělo větší efekt, ale chodí se na ni dívat i malé děti, takže chceme, aby si všichni přišli na své,“ vysvětluje Miloslav Šoch. Pro opékání špekáčků budou založena menší ohniště. Po slavnostních projevech následuje volná zábava. Na pódiu se vystřídají kapely The OwnRoadies, Pirates of the Pubs, Kohout plaší smrt, Constantin a OSA Killers. Dívky budou soutěžit o nejlepší kostým čarodějnice. Na místě se budou opékat dvě přeštická prasata, k dispozici budou špekáčky a chléb. Pivo jako obvykle poteče proudem, loni se patnáct sudů vypilo během hodiny. Letos ale čeká návštěvníky změna. „Pivo zdarma je trochu problém. Smyslem akce není, aby se návštěvníci hromadně opijeli. Bude zde proto stánek Budvaru s placeným pivem. Od příštího roku už budeme mít vlastní fakultní minipivovar a myslím, že bude dost piva na ochutnání i pro naše studenty,“ doplňuje profesor Šoch.

BEZPEČNOST PŘEDEVŠÍM

Hudební produkce musí s úderem desáté hodiny skončit, zábava ale bude pokračovat dál až do ranních hodin. Třeba s kytarou u ohně. Někteří dokonce zůstávají do rána hlídat májku, co kdyby náhodou... Tradice krást májku sousední vesnici bývala v minulosti docela rozšířená a platilo za ostudu, pokud se ji nepodařilo uhlídat. „U nás ale

žádný konkurenční boj nehrozí, my ji děláme pro všechny,“ směje se profesor Šoch. Májka zůstává stát v kampusu celý měsíc, pouze jednou musela být po týdně pokácena kvůli silnému větru. Pro jistotu stojí vždy kus od cesty, kudy studenti procházejí přes louku. Z hlediska bezpečnosti organizátoři nic nepodceňují. Luboš Zábranský je jako dobrovolný hasič proškolen na požární ochranu třetího stupně a osobně proškoluje další dobrovolníky. „Žár z velké vatry je opravdu silný, vše musí být v dostatečné vzdálenosti od hranice a stavíme ji tak, aby se bortila směrem dovnitř. Akce je ohlášená hasičům i bezpečnostním technikům na rektorátu. Vadí nám jen to, když si lidé živelně zakládají svoje vlastní ohničky, které nejsou pod naším dozorem,“ říká. Jako správnou tečku za akcí vnímá dobrovolnický úklid celé louky druhý den. „Akce se každým rokem rozrůstá, ale stále stojí na dobrovolnictví organizátorů a studentů, kteří ji připravují ve svém volném čase. Za to jim chci poděkovat,“ uzavírá děkan Miloslav Šoch. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv ZF JU

DVA DNY ZÁBAVY S UNIVERZITNÍM ZAVÍRÁKEM

Jihočeská univerzita připravila na konec semestru druhý ročník Univerzitního Zavíráku, festivalu, na jehož organizaci se podílejí sami studenti.

ŽELEZNÍ STUDENTI V AKCI

Koncept dvoudenního multizánrového festivalu, na kterém se podílejí studenti ze Studentské unie, Mezinárodního studentského klubu, rádia K2 a dalších studentských spolků, zůstává pro letošek prakticky nezměněný. Univerzitní Zavírák začíná v úterý 10. května v 10 hodin na louce za kolejemi akcí Iron Student, zjednodušenou obdobou oblíbeného překážkového běhu Spartan Race. Loni se jej zúčastnilo kolem 150 studentů a ti nejlepší zvládli trať absolvovat za 12 minut. Letos je kapacita navýšena na 300 závodníků

a připraveno je několik zlepšení, například dvoumetrová stěna zapůjčená od hasičů nebo síť napnutá mezi stromy. V aule (Bobíku) se od 14 hodin uskuteční přednáška o dárcovství kostní dřeně, na místě budete mít možnost odběru krve a zápisu do registru dárců. „Loni se přihlásilo 45 dárců a nemocnice si pochvalovala, že jich tolik na žádné podobné akci neměli. Chtěli bychom domluvit i přednášku pacienta s leukemií, či člověka, který podstoupil darování kostní dřeně,“ říká Václav Voska ze Studentské unie JU, jednoho z pořadatelů Univerzitního Zavíráku.

Od 15 do 18 hodin je v kampusu připravena akční hra Laser Tag. Každý účastník dostane do ruky zbraň s laserovým mířidlem a helmu pro uchycení senzorů zásahu. Na rozdíl od paintballu je Laser Tag zcela bezbolestný. Letos by mělo být hřiště vytvořeno v prostoru mezi knihovnou a kolejemi.

TRABANTI I LOUČENÍ LEGENDY

Úterní program pokračuje i večer. Na 18. hodinu připravuje Mezinárodní studentský klub přednášku o Francii v rámci cyklu Studentské putování. Po setmění kolem 20:30 se přímo v centrální části kampusu uskuteční promítání venkovního kinematografu. Letos organizátoři z rádia K2 vybrali film *Trabantem do posledního dechu*, který jde teprve do kin. Populární cestovatel Dan Přebáň v něm podniká náročnou půlroční výpravu po Tichomoří. Až do půlnoci pak bude v Bobíku probíhat *Silent Disco*. K dispozici bude tentokrát 300 sluchátek, více už ani není možné kvůli kapacitě auly zajistit. Středecí program začíná v 9 hodin novinkou v letošním programu, tenisovým turnajem. Hrát se bude až do odpoledne na betonovém hřišti přímo v centrální části kampusu, zápasy budou mít oproti běžným tenisovým turnajům kratší trvání. Paralelně se bude konat také turnaj v sálové kopané. Středa vyvrcholí venkovním open-air koncertem na louce za kolejemi, kde od 16:00 zahraje kapela *Náhodný Výběr*, loňský vítěz *University Band Contest*, následovaná skupinou *Marathon* a letošním vítězem soutěže studentských univerzitních kapel *Quiet*. Třešnickou bude vystoupení známé českobudějovické kapely *Satisfucktion*, která na Univerzitním Zavírání údajně odehraje svůj poslední koncert. Open-air koncert končí ve 22 hodin, poté se ještě všichni mohou přesunout do města, kde se bude v klubu K2 do ranních hodin konat závěrečná party s DJs z rádia K2. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Petr Zikmund

NOVÝ WEB VYTVOŘILI SAMI STUDENTI

Chci na Teologickou fakultu. Tak se jmenují nové webové stránky, na jejichž přípravě i správě se podílí tým studentů zejména z oboru Etika v sociální práci TF JU.

STUDENTI PRO STUDENTY

Nápad zapojit několik aktivních studentů do oficiální propagace fakulty vznikl teprve vloni. Parta mladých dobrovolníků následně založila akční propagační skupinu, ze které vzešly konkrétní podněty pro zlepšení komunikace se studenty a uchazeči. Hlavním úkolem bylo založení oficiálního profilu na Facebooku a vytvoření nového studentského portálu chcinatef.cz, který by byl spravován

samotnými studenty a byl by vhodným doplněním oficiálního fakultního webu. Ten totiž postrádá například praktické rady pro studenty a možnost zapojit se do diskuse. Nový web vznikl během čtvrt roku a studentům byla v práci ponechána absolutní autonomie. „Je to opravdu dílo studentů pro studenty. V mnoha ohledech jsou až neuvěřitelně profesionální. Moje role byla spíše konzultační a samozřejmě také v zajištění

finančních prostředků na nákup domény a webové šablony," říká Rudolf Svoboda, dnes už bývalý proděkan pro rozvoj, který se v dubnu stal novým děkanem Teologické fakulty. Web podle něj může zprostředkovat případným zájemcům o studium názory a zkušenosti současných studentů, od nichž si středoškoláci nechají lépe poradit. „Případně může vyvracet některé oblíbené mýty, třeba že nemohu studovat teologickou fakultu, když nejsem věřící," uvádí Svoboda.

KDYŽ SE SEJDOU KOLEGOVÉ Z OBORU

Nový studentský web má atraktivní a moderní design. Jeho tvůrcem a současně programátorem stránek je Michal Kaczor, student druhého ročníku magisterského oboru Etika v sociální práci. „Web má reprezentovat přátelské prostředí na fakultě. Student u nás není produktem, ale přímo partnerem vzdělávání," říká Michal, který se informačním a komunikačním technologiím věnuje i ve volném čase. Kromě toho rád běhá, fotografuje, čte a píše poezii. Rád by pokračoval v doktorském studiu a věnoval se řízení lidských zdrojů ve firmě. „V tomto oboru se propojuje psychologie, sociální práce a lektorování, tedy oblasti, které mě vždy zajímaly," říká. V doktorském studiu chce pokračovat i další členka akční propagační skupiny a Michalova kamarádka z oboru Etika v sociální práci Martina Baráková. „Mám v sobě asi pomahačský syndrom," přiznává Martina, která je podle svých slov především nositelkou nápadů a rozvíjí a propojuje nápady ostatních. Kreativitu má v sobě, ve volných chvílích se věnuje malování abstraktních obrazů. Duší celého projektu a služebně nejstarší členkou týmu je doktorandka Anna Sýkorová, která již na fakultě vyučuje. I ona je absolventkou oboru Etika v sociální práci, momentálně studuje v doktorském studiu obor Teologie a píše disertační práci o spiritualitě lidí s duševním onemocněním. „Díky tomuto tématu často

vyjíždím do zahraničí, byla jsem na praxi v Linci, teď se chystám do Freiburgu a Kodaně. Moc oceňuji, že mi fakulta tyhle možnosti nabízí," říká Anna, která se vzdělává i ve volném čase. Chodí na rétoriku a dodělává si pedagogické minimum a kurz arteterapie v Národním institutu pro další vzdělávání. Ráda čte poezii a má velmi neobvyklého koníčka – chová vycvičeného felinoterapeutického kocoura, se kterým navštěvuje klienty v domově důchodců.

HLEDÁJÍ SE BLOGEŘI

Anna Sýkorová je hlavní autorkou obsahové stránky webu. Píše příspěvky na blog, který je jakýmsi jeho „živým centrem". Návštěvníci mohou na příspěvky reagovat nebo je sdílet na sociálních sítích. Témata se Anna snaží co nejvíce přiblížit potřebám studentů. Jedním z nich je například zvládnutí zkuškového období na Teologické fakultě. Některé tipy jsou opravdu ryze praktické – poradí vám se skenováním zdarma na flash disk, s placením oběda, když má pokladna zavřeno, nebo s přístupem na fakultu, pokud si zabouchnete dveře na venkovním schodišti. „Stále hledáme další lidi, kteří by se chtěli do tvorby webu a blogu zapojit. Studenti v sobě často mají skrytý potenciál, někdo umí hezky psát, jiný zase dobře fotografuje nebo rozumí technické stránce webu," říká Anna Sýkorová. Web nabízí i několik zajímavostí o fakultě v číslech, další sekce představuje jednotlivé obory na fakultě, které mohou uživatelé ohodnotit pomocí hvězdiček. Ke studiu se vyjadřují i samotní studenti a absolventi. „Myslím, že se nám podařilo dobře doplnit oficiální fakultní web. Chtěli jsme ho pro studenty zjednodušit a přeložit do ‚lidské řeči', abychom zachovali heslo fakulty: odbornost a lidskost," doplňuje Martina Baráková. Přesvědčte se sami na chcinf.cz. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

TĚŠÍM SE NA NOVÁ DOBRODRUŽSTVÍ V LABORATOŘI

Profesor Libor Grubhoffer se rozhodl ve čtvrté rektorské volbě nekandidovat a k 31. březnu 2016 mu skončilo funkční období rektora Jihočeské univerzity. V nejbližších měsících chce pokračovat v rozdělané práci, zejména dokončení akreditační přihlášky profesního bakalářské oboru Biotechnologie, a také se nadále věnovat občanským aktivitám. V květnu převezme teprve jako druhý Čech čestný doktorát na University of Arizona ve Spojených státech amerických.

Rozhovor děláme tři týdny před koncem vašeho funkčního období, časopis ale vyjde v době, kdy již rektorem nebudete. Jak probíhají poslední dny v úřadu?

Agenda běží dál do posledního dne, konají se porady, schůzky. Mám diář nabitý nejrůznějšími aktivitami, do toho učím a zkouším v Linci. Také mě čeká stěhování zabydlené kanceláře. Čas v takové situaci běží mnohem rychleji.

Už máte představu o dalším profesním životě? Vráťte se do laboratoře?

Věřím, že se podaří dokončit přípravu některých rozdělaných projektů, zejména Centra pro výuku technických oborů, kam by patřil profesní studijní obor Biotechnologie. Jeho akreditace je jednou z podmínek pro získání evropské dotace na vybudování tohoto centra praktické výuky. Ve spolupráci s projektovým útvarem rektorátu už se v tomto ohledu udělal velký kus práce a byl bych moc rád, kdyby se projekt podařilo úspěšně realizovat. Nadále zůstávám garantem přeshraničního studijního oboru Biological Chemistry s lineckou univerzitou, tomu jsem se plně věnoval i ve funkci rektora. Vráťm se též naplno ke svému týmu v Laboratoři molekula-

ární ekologie vektorů a patogenů, která je společným pracovištěm Parazitologického ústavu BC AV ČR a Přírodovědecké fakulty. Tahle práce vlastně naplňuje smysl mého profesního života.

V jednom rozhovoru jste zmínil, že ačkoli jste byl i jako rektor v kontaktu s laboratoři, je těžké být mladším kolegům rovnocenným partnerem. Nebylo by to za další čtyři roky ještě těžší?

Bylo. Málo platné, za rok mi bude šedesát a nejlepší léta v tomhle ohledu mám za sebou. Člověk prochází životním cyklem a každé jeho fázi náleží odpovídající role. Ta moje je teď zejména manažerská. Mohu zužitkovat zkušenosti, využít kontakty, uhlazovat cestu svým studentům a doktorandům, shánět peníze pro laboratoř. Seniorské návraty do laboratoře bývají zpravidla úsměvné, neboť laboratorní technologie v mezičase udělají obrovský skok dopředu. Já si ale ještě chválabohu jako senior nepřipadám, a tak se těším na další dobrodružství při poznávání tajemství přírody.

Když jsme spolu dělali před třemi lety profilový rozhovor, zmínil jste ambici vybudovat

jednotnou univerzitu. Dnes se v médiích píše, že jste ji spíše rozdělil. Není vám to líto?

Je mi to líto. Ale beru to jako mediální nad-sázku. Ve skutečnosti je univerzita rozdělená podobně, jako je rozdělená samotná naše společnost. Kdybychom uspořádali v součas-ném Akademickém senátu volební experi-ment na volbu prezidenta naší země v roce 2013, nejspíš bychom nebyli překvapeni jeho výsledkem. Vsadil bych se, že by spolehlivě korespondoval s naší realitou. Pro mě bylo podstatné, že spousta pedagogů a studentů mi před každou volbou vyjádřila obrovskou podporu, té si nesmírně vážím, moc pro mě znamená. Přirozeně jsem za ně cítil velkou zodpovědnost.

Ke zvolení vám chyběl jediný hlas. Přemýšlí-te zpětně, proč jste nebyl zvolen?

Je zcela zřejmé, že za tím stály i politické tla-ky. V článku týdeníku Respekt je statečným svědectvím předsedy Správní rady JU Jana Kubeše doloženo, že jsem osoba nepohodlná a existuje zájem určitých lidí na mém odstra-nění z funkce rektora. To se sice podařilo, ale naštěstí jen napůl. Volby vnímám jako vítěz-ství, jakkoli nebudu dále rektorem. Zvolen byl Tomáš Machula. Vyhrála slušnost a to mě naplňuje dobrým pocitem. Obávám se však, že vlivové skupiny na univerzitě, říkám jim gravitační centra strachu či zla, se s výsled-kem volby nesmíří.

Co byste popřál novému rektorovi do jeho funkčního období?

Popřál bych mu, aby zůstal svůj. Tomáš Ma-chula k tomu má nejlepší předpoklady. Proje-vil velkou odvahu a statečnost už jen tím, že se ode mě před volbou nedistancoval.

Oba kandidáti na rektora v posledním kole volby se již dříve vyjádřili, že s vámi nepočítají na pozici prorektora. Měl byste o ni vůbec zájem?

Určitě ne! I kdybych nabídku dostal, s poděkováním ji odmítnu. Je to stejné, jako kdybych po dvou úspěšných obdobích ve funkci děkana měl jít dělat proděkana. Takové ambice opravdu nemám. Nový šéf by se měl od předchozího vedení odpoutat. To ale neznamená, že by neměl pokračovat v nastoupené cestě. Naopak, bylo by pro mě zadostiučiněním, kdybych se časem dočetl, že rektor pokračuje v započaté práci svého předchůdce. Zcela jistě budu dění na rektorátu zpozvzdálí sledovat, nedá mně to, nicméně v žádném případě se nebudu snažit do vedení jakkoli zasahovat, či jej ovlivňovat. Beru to, jako když vypustíte děti z hnízda a necháte je žít vlastním životem.

Vaše občanská angažovanost se během rektorského období rozvinula natolik, že se i po skončení funkce z veřejného života asi jen těžko stáhnete.

Občanské angažovanosti se určitě nevzdám. Už jen proto, že působím v Iniciativě pro evropské hodnoty. Trápí mě stav naší společnosti a není mi lhostejná potřeba a nutnost obhajovat demokratické hodnoty a upozorňovat na neduhy politiky v naší zemi. Stranická politika mě ale neláká, i když jsem v poslední době několik nabídek dostal.

V době, kdy jste se rozhodl nekandidovat na funkci rektora, vás zastihla příjemná zpráva o udělení čestného doktorátu Doctor of Science na University of Arizona. Berete to jako určitý druh satisfakce?

Jako satisfakci to určitě nevnímám. Beru to jako veliké ocenění, které mi navíc bylo naděleno shůry právě v den, kdy jsem se rozhodl, že nepůjdu do čtvrté volby. Opravdu jsem si prožil tuhle neuvěřitelnou

koincidence a v tu chvíli to byla obrovská psychická podpora v nesnadné situaci.

Čestný doktorát z americké univerzity je v českém vědeckém prostředí velmi vzácná a prestižní záležitost.

Je to tak. Na Arizonské univerzitě v Tucsonu budu teprve druhým Čechem v pořadí, který čestný doktorát převezme, přede mnou ho získal Václav Klaus v roce 1997.

Za co přesně vám bude čestný doktorát udělen?

Je to zejména ocenění dvaceti tří let intenzivní spolupráce v parazitologickém výzkumu s reciproční výměnou studentů a pedagogů. V Tucsonu jsem hned při svém prvním pobytu poznal úžasnou kolegyni profesorku Carol Bender, která pečovala o zapojení bakalářských studentů do biologického výzkumu. Carol tehdy připravovala mezinárodní projekt pro mobilitu studentů a pedagogů, zejména indiánského původu. Hned po mém návratu ze Spojených států v létě 1993 přijely první tři studentky na tři měsíce k nám do laboratoře na Parazitologickém ústavu. Od té doby uplynulo dvacet tři let a spolupráce nepřetržitě probíhá. Loni jsme tu měli na jeden měsíc deset studentů z Tucsonu, také letos přijede skupina studentů. Naši studenti, ale i mladí vědečtí pracovníci zase vyjíždějí do Arizony.

Jak jste se vlastně vy sám dostal po revoluci na Arizonskou univerzitu?

Poprvé jsem se na Arizonskou univerzitu dostal v roce 1992 na postdoktorální pobyt. Vzpomínám si, jak jsem v listopadu 1989, během probíhající sametové revoluce, běžel tady na akademii po chodbě a potkal jsem profesora Františka Sehnala, hmyzího fyziologa světového věhlasu, jednoho z prvních prorektorů JU a později ředitele Entomologického ústavu a ještě později Biologického centra AV. Pro nás mladé byl obdivovaným vědátorem, který v šedesátých letech působil

na univerzitách v USA. Od něho jsme poprvé slyšeli pojmy jako grant nebo postdoc, které byly v komunistické vědě vykořeněné. František mě tehdy zaskočil slovy: Libore, napsal jsem do Arizony Johnu Lawovi, zda by pro tebe měl v laboratoři místo postdoka. Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat, John pro mě v krátké době vše připravil a já mohl odjet na zkušenou.

Do Spojených států jste ale odjel s ročním zpožděním, až v roce 1992.

Ano, doba těsně po sametové revoluci byla nesmírně hektická a vyplněná úžasnou atmosférou naděje a příležitostí. Byl jsem vtažen do organizačních úkolů v Akademii věd, do řízení Parazitologického ústavu a přípravy Biologické fakulty, do toho i můj osobní život byl značně rozháraný, a tak jsem byl moc rád, že profesor Law souhlasil s ročním odkladem. Můj americký projekt byl původně naplánován na dva roky, první na University of Arizona, druhý na Colorado State University. Nakonec jsem se pod tlakem vývoje domácích událostí vrátil už po roce. Rozpadlo se totiž Československo a s tím souvisely nejrůznější transformační změny i v Akademii věd, kde jsem se tehdy dosti angažoval.

Arizonská univerzita, kde 13. května převzmete čestný doktorát, má dnes více než 42 tisíc studentů a bývá pravidelně zařazována mezi dvě stě nejlepších vysokých škol na světě. Jak na takové instituci probíhá předvádní doktorát?

V USA se obvykle jedná o velkou společenskou událost spojenou s promocemi studentů. Na Arizonské univerzitě se promoce odehrávají v basketbalové aréně za účasti několika tisíců diváků. Při večerní promoční rundě jsou předávány též čestné doktoráty. Odhaduji, že budou dva nebo tři.

Zmínil jste, že dění na Jihočeské univerzitě budete sledovat i po skončení mandátu

rektora. Co byste závěrem popřál univerzitě do následujících let?

Přál bych si, aby naše univerzita byla v pravém slova smyslu otevřenou a kvalitní. Aby na ní nebylo místo pro slabé jedince v řídicích funkcích. Slabé ve smyslu nekompetentních lidí, za kterými nic není, kteří se drží zuby nehty svých „jistot“ a zajímá je jenom jejich vlastní kariéra. Přeji univerzitě, aby v samém centru jejího zájmu byli studenti, což se může jevit zdánlivě samozřejmé, přesto není. Přeji naší univerzitě kvalitní učitele, zapálené odborníky, kteří navíc mají rádi studenty. To bohužel také není vůbec samozřejmé. Zní to banálně, ale kantor musí mít rád lidi. Setkal jsem se s opačnými případy a je to opravdu odstrašující. Přeji naší univerzitě kvalitní a motivované studenty, kteří budou mít potřebu spolupracovat s učiteli a pracovat na sobě. V neposlední řadě přeji Jihočeské univerzitě v nejbližších letech šťastné období z hlediska rozpočtového přístupu státu. ●

Text: Miroslav Vlasák
Foto: Marek Podhora

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY NA EUROGYM 2016

Evropský festival sportující mládeže EUROGYM 2016 poprvé míří do České republiky a Jihočeská univerzita je jedním z partnerů akce.

EUROGYM není setkání vrcholových sportovců, ale mladých lidí, pro které je sport, zvláště pak gymnastika, tanec a podobné aktivity, nedílnou součástí jejich životů. Koná se jednou za dva roky a letos se uskuteční již desátý ročník, poprvé však v zemích bývalého východního bloku. Mottem letošního setkání je „GET UP AND MOVE“. Podle počtu přihlášek dorazí téměř 4000 sportovců, trenérů a členů vedení výprav z jednadvaceti zemí Evropy včetně Ruska a Izraele. Na akci bude spolupracovat i více než sto instruktorů a cvičitelů, kteří povedou jednotlivé workshopy a instruktorská fóra. V kampusu Jihočeské univerzity se bude nacházet Gymzone, která bude místem pro zábavu, relaxaci a setkávání účastníků EUROGYMu. Pobyt účastníků bude zajišťovat více než 400 dobrovolníků z České republiky i zahraničí. „Z tohoto počtu bychom potřebovali 25 až 40 studentů Jihočeské univerzity, kteří by měli na starost jednotlivé skupiny zahraničních účastníků. Především jejich

provázení po jednotlivých akcích,“ říká Gustav Bago z Katedry tělesné výchovy a sportu PF JU, který naše dobrovolníky organizuje. Registrace dobrovolníků proběhne nejpozději do konce dubna. Od studentů, kteří by měli o tuto práci zájem, se očekává komunikativní znalost angličtiny, přiměřená fyzická kondice a ochota pracovat bez ohledu na počasí a čas. Pořadatelé jim kromě volného vstupu na všechny akce EUROGYMu zajistí také ubytování a stravování po celou dobu jejich účasti na akci, trička, mikiny a další vybavení a městskou hromadnou dopravu zdarma. „U našich studentů Pedagogické fakulty navíc jednáme o splnění například asistentických praxí nebo praxí jednotlivých kateder, v jednání je odměna formou stipendia,“ doplňuje výhody Gustav Bago. V případě zájmu jej můžete kontaktovat na e-mailu bago@pf.jcu.cz. Všechny informace najdete na www.eurogym2016.org. ●

Text: Miroslav Vlasák, EUROGYM 2016

Foto: EUROGYM 2016

TÝDEN SE SOUČASNOU BIOLOGIÍ

Od pondělí 29. srpna do pátku 2. září se na Přírodovědecké fakultě JU koná další ročník Týdne se současnou biologií. Středoškoláci si prostřednictvím praktických úloh vyzkouší práci v terénu, v laboratoři i na počítači.

Dvacet pět nejlepších studentů středních škol z celé České republiky a někdy i Slovenska se pod vedením zkušených odborníků a pedagogů snaží zjistit, jak pracují moderní biologové a jaká témata a otázky ve svých výzkumech řeší. Program úloh je doplněn o přednášky, promítání filmů či hry. „Studenti se pod vedením pedagogů a výzkumníků každý den snaží vyřešit nějaký problém. Jeden den je například věnován algologii, účastníci sbírají vzorky řas a mikroskopují je. Další den je zaměřen na molekulární biologii, kdy účastníci dostanou záhadné vzorky, ze kterých odeberou DNA a snaží se je identifikovat,“ přibližuje akci její organizátorka Martina Konečná z Katedry zoologie Přírodovědecké fakulty JU. Mezi účastníky převažují studenti třetích a čtvrtých ročníků středních škol, spodní hranice je stanovena na 15 let. „Někteří už mají zkušenosti s biologickými olympiádami, v jiných se teprve zájem o biologii probouzí. Snažíme se proto o vyvážení odbornosti úloh. Nejčastěji se jedná o studenty, kteří v září nastupují do maturitních ročníků a chtějí maturovat z biologie,“ říká Martina Konečná. Pro účastníky je vždy připraven sobotní bonus, kterým je návštěva vybrané zoologické zahrady s rozšířeným výkladem a prohlídkou míst, která běžný návštěvník neuvidí. Kapacita Týdne se současnou biologií je omezená a pro velký zájem studentů z celé republiky je přihláška řešena formou soutěže. „Odpovědi na soutěžní otázky nám středoškoláci zasílají e-mailem a my z nich potom vybíráme. Zajímají nás jejich úvahy a vztah k biologii, nikoli schopnost mechanicky

nalézt odpovědi v knize nebo na internetu,“ vysvětluje Martina Konečná. Právě teď mají středoškoláci poslední možnost přihlásit se a odpovědět na otázky, uzávěrka soutěže je 29. dubna. Více informací naleznete na webu Přírodovědecké fakulty JU www.prf.jcu.cz. ●

*Text: Miroslav Vlasák
Foto: Marie Hanzalová*

RŮŽOVÉ REKOLO

SE STUDENTSKOU SLEVOU

Úspěšný komunitní projekt sdílení kol Rekola, který již funguje v Praze a dalších městech, se loni rozšířil i do Českých Budějovic. Jihočeská univerzita je nově partnerem projektu a na růžových rekolech se tak mohou letos s výraznou slevou projet její studenti a zaměstnanci. Jednou z dobrovolnic, která se na projektu aktivně podílí, je i šestadvacetiletá absolventka Ekonomické fakulty JU Barbora Korandová.

Barbora Korandová je absolventkou oboru Řízení a ekonomika podniku na Ekonomické fakultě. Pochází z Třeboně a kolo je pro ni od dětských let samozřejmostí. „Nepovažuji se za cyklistického fanatika, ale jezdím na kole moc ráda. Budějovice jsou podobně rovinaté jako Třeboň a ranní cesta na kole mi pokaždě zlepší náladu. Mám mnohem víc energie, než kdybych šla pěšky nebo jela trolejbusem. Nemluvě o dopravních zácpách, kterým se vyhnu,“ říká Bára, která uvažovala, že si do města pořídí staré skládací kolo a bude jej nechávat uzamčené na nádraží. Mezitím však do Českých Budějovic dorazil projekt Rekola, který se sympatiemi sledovala od dob jeho vzniku.

„Říkala jsem si, že by bylo skvělé mít ho i tady v Českých Budějovicích. Za svých studií bych půjčování kol uvítala, hlavně v létě byla jízda trojkou z nádraží do školy hrozná otrava,“ říká Bára, která si bikesharing vyzkoušela třeba i během pobytu v kanadském Torontu. Když zjistila, že se projekt rozjíždí v Českých Budějovicích, kontaktovala jeho koordinátorku Annu Šlechtovou a nabídla jí výpomoc. Anna řešila podobný problém. Zatímco

v Praze byla nadšenou uživatelkou rekol, když přijela do Českých Budějovic, u nádraží žádné růžové kolo nestálo. Každá pomocná ruka při rozjezdu Rekol byla vítaná. Dnes už má českobudějovický tým kolem dvaceti dobrovolníků a stále se rozrůstá. Pokud máte zájem odpracovat si roční členství, můžete stejně jako Bára Korandová po celý rok jezdit už jen na růžových kolech.

UNIVERZITA MÁ SLEVOU

Zrenovovaných, nápadně růžových kol už můžete v ulicích Českých Budějovic potkat zhruba tři desítky. Dalších dvacet jich je pro tuto sezónu v přípravě. Většinou jsou to kola od dárců a sponzorů. „Často se jedná

o kolo s příběhem, třeba nepoužívané kolo po babičce, na které se prášilo ve sklepě. My jej zrenovujeme, nastříkáme na růžovo a zajistíme pravidelný servis,“ vysvětluje Bára. Aby se člověk stal rekolistou a mohl si stylový bicykl

Studenti a zaměstnanci Jihočeské univerzity zaplatí za roční členství jen 500 Kč, pokud se registrují univerzitním mailem (s koncovkou jcu.cz).

pravidelně půjčovat, stačí se registrovat a zaplatit členství 150 Kč za měsíc, 400 Kč za tři měsíce nebo 900 Kč na rok. Pro studenty a zaměstnance Jihočeské univerzity je zajištěno roční členství pouze za 500 Kč! Výhody

jsou zřejmé, jezdci na rekolech neriskují ztrátu vlastního kola, nemusejí se starat o servis a mohou kolo využít na jednosměrné cesty, třeba do knihovny nebo hospody. Zároveň mohou využívat kola ve všech šesti městech, kde Rekola fungují – v Praze, Brně, Olomouci, Pardubicích a Hradci Králové. K půjčování stačí mobil, do kterého si stáhnete aplikaci, nebo si kola můžete půjčovat přes SMSky. Najdete nejbližší kolo, opišete číselný kód, získáte bezpečnostní kód zámku a jedete. Po ukončení cesty stačí kolo zamknout a odeslat jeho polohu. Ve městě je vymezená zóna, kde je možné kola parkovat, a univerzitní kampus je její součástí. Běžná výpůjčka je omezena na tři hodiny. Jezdit můžete kdekoli, kolo je však potřeba vrátit do zóny. Je jasné, že celý projekt je do značné míry založen na férovosti uživatelů a také idealismu organizátorů. „Se ztrátami kol musíme počítat. Ale nejde k projektu přistoupit s tím, že do toho kvůli krádežím nemá cenu jít. Je to hodně o optimismu a o nadšení,“ vysvětluje Bára.

FAKULTA JDE SPRÁVNÝM SMĚREM

Podle Bány Korandové by byl projekt Rekola skvělým semestrálním projektem za dob jejího studia na Ekonomické fakultě. Rozvoji cykloturismu se věnovala ve své bakalářské i diplomové práci. Teď si může v praxi naplno vyzkoušet a zužitkovat třeba základní poznatky z marketingu a managementu. „Ekonomická fakulta je podle mě dobrou přípravou na spoustu zaměstnání. Můj obor Řízení a ekonomika podniku měl velmi široký záběr, což někomu nemusí vyhovovat, já jsem ale ráda, že jsem si mohla vyzkoušet od všeho něco. Je zajímavé porovnat teoretickou přípravu ze školy se zaměstnáním a dobrovolnickou prací v takhle mladém týmu,“ říká. Ekonomická fakulta podle ní udělala v posledních letech velký posun. „Koná se tam spousta přednášek se zajímavými lidmi, hodně se mi líbí myšlenka fair trade i důraz na projekty, jejichž výtěžek jde na dobrou věc. Je

Absolventka Ekonomické fakulty JU
Barbora Korandová na růžovém rekole.

hrozně důležité, že fakulta ukazuje veřejnosti a studentům, že principy ekonomie se dají využít všude, nejen v byznysu,“ pochvaluje si Bára, která pracuje jako kontrolorka Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Pokud jí zbude čas, věnuje se v Třeboni skautskému oddílu nebo relaxuje mimo dosah počítače. „Kolikrát mám chuť počítač zavřít a jít raději kola opravovat. Zatím mě k tomu ale naši servismani nepouštějí,“ směje se. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

CO VÁS LETOS ČEKÁ NA MAJÁLESU?

Budějovický Majáles odstartuje v týdnu od 23. do 27. května již 13. ročník a pokračuje v nastolené tradici festivalu progresivní a nápadité dramaturgie.

Letošní Budějovický Majáles se nese ve znamení mnohých změn. Festival se posouvá stále dopředu cestou nových nápadů, netradičních vystoupení na netradičních místech, přičemž se snaží zaujmout co největší cílovou skupinu, od dětí přes studenty až po střední generaci a seniory. Významným počinem letošní hudební dramaturgie se stane spolupráce s festivalem Days of Jerusalem, díky němuž se letos v Českých Budějovicích objeví několik izraelských interpretů. Za všechny jmenujme například producentku a DJku Adi Ulmansky. Dále se hudba ponese ve znamení objevování nových kapel v kombinaci se stálicemi scény, jako příklad můžeme uvést pražskou kapelu John Wolfhooker. Velmi oblíbenými se v loňském roce staly takzvané žánrové večery, kdy se na jednom pódiu objevila neznámá budějovická kapela podpořená významnějším jménem stejného hudebního stylu. Tento koncept bude zachován i letos.

Za divadelní dramaturgii můžeme zmínit unikátní sociální projekt Humans of Budějovice na Sokolském ostrově, připravený speciálně pro Budějovický Majáles. Sto lidí na jednom pódiu živě obrazově představí zajímavé procentuální statistiky z našich životů a vzájemného soužití v našem městě. Neodmyslitelnou součástí týdenního programu Budějovického Majálesu je výrazné zastoupení pouliční scény. Město bude opět plně pouličních umělců, buskerů, připravena je venkovní posilovna či soutěže v arkádových hrách na vlastnoručně vyrobených herních automatech. Velký zájem nejspíš jako každý rok vzbudí dvoudenní autokino. Ve středu se uskuteční již tradiční Celoměstský piknik, jehož cílem je zprostředkovat setkání obyvatel všech věkových kategorií v příjemném prostředí Sokolského ostrova. Sledujte aktuální program na budejovickymajales.cz. ●

Text: Miroslav Duník

Foto: archiv Budějovického Majálesu

Využijte účet zdarma u pobočky ČSOB České Budějovice

Nový ČSOB Motivační program

ČSOB připravila speciální výhody pro všechny zaměstnance v pracovním poměru u společnosti **Jihočeská univerzita, České Budějovice**. Pro jejich využití stačí nechat si zasílat mzdu na účet v ČSOB, na účet u Ery anebo Poštovní spořitelny.

Zvýhodněné vedení osobních účtů:

	ČSOB Konto	ČSOB Plus Konto	Osobní účet*
Vedení účtu	zdarma v případě zaslání mzdy na účet	zdarma v případě příjmu na účet od 10 000 Kč měsíčně	zdarma v případě zaslání mzdy na účet
Výběry z bankomatu ČSOB/Era zdarma	2 měsíčně	všechny	2 měsíčně
Tuzemské příchozí platby	zdarma	zdarma	zdarma
Tuzemské odchozí platby zadané elektronicky zdarma	2 měsíčně	všechny	2 Kč/platba
Mezinárodní platební karta MasterCard	zdarma	zdarma	zdarma
Vedení povoleného přečerpání účtu	zdarma	zdarma	19 Kč/měsíčně
Převod účtu z jiné banky	zdarma	zdarma	zdarma

*Osobní účet si lze jednoduše založit v Era finančních centrech a v pobočkách České pošty.

Jaké další výhody můžete využít:

- zvýhodněné podmínky půjček*, konsolidací* nebo Autopůjčky,
- 50% sleva na vstupní poplatek do vybraných investičních fondů,
- sleva u ČSOB Pojišťovny – 15 % na pojištění domácnosti Naš domov, 7 % na pojištění motorového vozidla Naše auto a 5 % na pojištění Právní ochrany.

* Zvýhodnění se týká úvěrů, které nejsou již ve své základní nabídce úrokové zvýhodněny.

Více informací vám rádi poskytneme na naší pobočce:

ČSOB České Budějovice, Hroznová 1, tel.: 387 728 111, e-mail: info.cb-hroznova@csob.cz

ČSOB České Budějovice, Lamnova 3/11, tel.: 387 328 111, e-mail: info.cb-lamnov@csob.cz

ČSOB České Budějovice, Nádražní 1759 (Mercury), tel.: 386 100 086, e-mail: info.cb-nadrazni@csob.cz

Nejedná se o návrh na uzavření smlouvy. Poskytovatelem pojištění je ČSOB Pojišťovna, a.s. Era a Poštovní spořitelna jsou obchodní značky ČSOB.

RACI Z AMERIKY PŘEŽIJÍ ČESKOU ZIMU

Tým výzkumníků z Fakulty rybářství a ochrany vod zjistil, že vybrané druhy teplomilných nepůvodních druhů raků dokážou přežít i zimu. Jedná se o raky ze Severní Ameriky a Austrálie, kteří představují velké nebezpečí pro raky evropské. Výsledky experimentu, na němž se významně podílel také doktorand Lukáš Veselý, byly zveřejněny v prestižním časopise.

Nacházím se v akvariální místnosti Experimentálního rybochovného pracoviště ve Vodňanech, obklopený raky různých druhů a velikostí. Mladý muž v barevném kulichu vytřepává sladkovodní korýše z umělohmotných schránek, zkušeně je chytá za krunýř a loví z akvária. Raci hrají barvami, jsou červení nebo do modra stejně jako barvy na mužově kulichu. Lukáš Veselý, devětadvacetiletý doktorand na Fakultě rybářství a ochrany vod, se zabývá raky již několik let a nedávno se svými kolegy z Laboratoře etologie ryb a raků zaznamenal vědecký úspěch. Výsledky jejich experimentu, zaměřeného na přežití nepůvodních druhů raků v našich zimních podmínkách,

byly zveřejněny v prestižním časopise Scientific Reports. Pro výzkumný tým výsledek jistě pozitivní, pro naši přírodu už tolik ne. „Experiment totiž prokázal, že některé nepůvodní druhy raků, které představují pro naše evropské původní raky velké nebezpečí, jsou schopné přežít i extrémní teplotní podmínky, s nimiž se mohou v našich krajinách setkat,“ přibližuje Lukáš Veselý poznatek, k němuž výzkum vědce dovedl. Pokus se uskutečnil v laboratoři na „Modelu“, jak tamější vědci familiárně Experimentální rybochovné pracoviště a pokusnictví nazývají, a týkal se čtyř druhů těchto korýšů. První měsíc byl určený k tomu, aby se raci aklimatizovali. Výzkumníci jim postupně snižovali teplotu vody až na extrémní dva stupně Celsia. Celý experiment pak trval šest a půl měsíce a snažil se maximálně přiblížit podmínkám v přírodě.

NEJPŘÍZPŮSOBIVĚJŠÍ BYL RAK ČERVENÝ

Zatímco teplomilnější druh raka *Cherax quadricarinatus* simulované zimní podmínky nepřežil, ostatní tři druhy přežily. Obsádka zástupce druhu *Cherax destructor*, který pochází z Austrálie a jeho název by bylo možné do češtiny přeložit jako rak ničivý, přežila z poloviny. Severoamerický rak červený, kterého je snadné poznat podle jeho charakteristické barvy, si ale se zimou hravě poradil a projevil se jako skutečný raci

Eskymák. Extrémně nízkou teplotu totiž přežila téměř celá obsádka. U čtvrtého druhu, jenž experiment podstoupil, raka mramorového, přežil pouze jeden jedinec. „Vzhledem k tomu, že se ale rak mramorový rozmnožuje partenogeneticky, to znamená, že k založení nové populace teoreticky stačí jediná samička, to také není pro naši přírodu příliš dobrá zpráva,“ vysvětluje Veselý, vedle něhož se na pokusu nejvíce podíleli Miloš Buřič a Lukáš Školitel Antonín Kouba.

Hrozí nám tedy ještě větší invaze nepůvodních druhů raků do českých řek a potoků? Podle Veselého to nelze jednoznačně říci, protože to závisí na mnoha faktorech. Tím nejdůležitějším je člověk, konkrétně chovatelé, kteří mohou vypuštěním některého z akvarijních druhů raků do naší přírody ohrozit naše původní raky, zejména nejrozšířenějšího raka říčního. Některé nepůvodní druhy totiž přenášejí takzvaný račí mor, plísňové onemocnění, vůči kterému jsou imunní, avšak naše druhy na něj hromadně hynou. „Z nepůvodních druhů je v Čechách prozatím známý výskyt raka pruhovaného a signálního. U raka červeného a mramorového ještě ne, ale náš výzkum potvrdil, že by tu dokázali přežít teplotně nejkritičtější období a řada pro ně vhodných ekosystémů by se tu určitě našla,“ vyjadřuje jistě obavy Veselý.

VYŽERE ROSTLINY A ZMĚNĚ CELÝ EKOSYSTÉM

Asi nejvíce vodňanské vědce udivila životaschopnost raka červeného, který vedle toho, že je přenašečem račího moru, má velmi výrazný vliv na ekosystém, do něhož se, špiónsky řečeno, infiltruje. „Existují studie, které popisují, jak přítomnost raka červeného silně narušila původní život ve vodním ekosystému. Například v jednom španělském jezeře úplně proměnil životní podmínky. Tím, že vyžral vodní rostliny, se změnil obsah kyslíku ve vodě, uvolnilo se

velké množství v rostlinách vázaných živin a část původní živočišné populace vymřela,“ popisuje Veselý. Právě vliv raků na ekosystém, ve kterém se vyskytují, Lukáše Veselého zajímá a toto téma je předmětem nejnovější studie, na které pracuje. Cílem je popsat roli raků v trofickém řetězci. Laicky řečeno jde o popis procesů, během nichž se přesouvá hmota a energie v ekosystému z jedné skupiny organismů na druhou. Na základě poměrů izotopů uhlíku a dusíku v těle raka jsou vědci schopni odhadnout, čím se rak živí v různých vývojových stádiích a jaký to má vliv na danou lokalitu. Zatím zjištěné výsledky jsou prý velmi zajímavé. Je ale předčasné je uveřejnit již nyní, bude to překvapení.

Lukáš Veselý nežije jen zkoumáním raků. Vedle vášně pro přírodní vědy si oblíbil horolezectví a v posledních letech se nadchl i pro skialpinismus. „I když mě věda moc baví a člověk během bádání prožije i překvapení, úplný adrenalin to není. Proto se čas od času odreaguji v horách,“ neskrývá Veselý zaujetí svým koníčkem. ●

Text: Miroslav Boček
Foto: Zuzana Dvořáková

JAKO KONTROLA LETADLA PŘED STARTEM

Máloco tak potěší pedagogy jako to, když úspěšný absolvent mluví pochvalně o kvalitě výuky. A pokud má sám „kvalitu“ v popisu práce, je to ještě výmluvnější.

Hlavní manažer kvality a projektového řízení Všeobecné fakultní nemocnice v Praze dr. Pavel Scholz vystudoval Zdravotně sociální fakultu Jihočeské univerzity a dodnes se tam vrací. Absolvoval bakalářské, magisterské i doktorské studium v oboru Všeobecná sestra a Ošetřovatelství, pracoval v českobudějovické nemocnici. V Praze, kam odešel za svou manželkou, se postupně dostal do manažerských pozic. V době studia v Českých Budějovicích ho však ani ve snu nenapadlo, že se ve svých 32 letech ocitne mezi členy vedení velké pražské nemocnice.

Práci ve zdravotnictví si vybral už na konci základní školy, kde ho zaujaly hodiny biologie – její učitelka byla původní profesí všeobecná sestra. Navíc se mu v té době narodil o jedenáct roků mladší bratr, o něhož se staral a bavilo ho to. „Nebyl jsem žádný premiant, takže jsem se po ukončení deváté třídy rozhodoval mezi tím, jestli se dostanu na střední zdravotnickou školu, anebo se půjdu učit na automechanika. Zdrávku jsem měl na prvním místě a vzali mě. Asi rozhodly mé znalosti biologie a jistě i ruka osudu,“ vzpomíná.

Po skončení vysoké školy nastoupil na internu českobudějovické nemocnice a práce

u lůžka ho velice bavila. Už věděl, že chce zůstat ve zdravotnictví, protože v této práci vidí smysl. „Když učím, říkám studentům, že jsem začínal stejně jako oni a nepatřil jsem k těm s červeným diplomem. Byly věci, které mě ve škole nebavily, ale postupem času jsem zjistil, že se mi hodí i řada předmětů, které jsem tehdy vůbec nepovažoval za zásadní,“ konstatuje muž, který působí také jako odborný asistent Ústavu ošetřovatelství, porodní asistence a neodkladné péče ZSF JU.

Jeho další kariéru určilo rozhodnutí, že bude následovat svoji přítelkyni, do níž se na fakultě zamiloval. Přestěhoval se za ní do Prahy a nastoupil na soukromou oční kliniku, kde začínal na pozici všeobecné sestry – následně vedoucí přemiové péče. Dostával se i do kontaktu se členy představenstva společnosti, kterou spoluvlastnili Angličané, a ukázalo se, že mají podobné názory, jak by měla kvalitní péče o pacienty vypadat. To byl krok do top managementu a pak ještě dál. Jak plýnul čas, oženil se, narodil se mu syn Jiří, pracoval na svém rozvoji a absolvoval různé kurzy celoživotního vzdělávání.

Na jednom z nich se náhodou dozvěděl, že Všeobecná fakultní nemocnice vypsala výběrové řízení do oddělení kvality. Uspěl v něm a od roku 2013 pracuje v týmu ředitelky dr. Dany Juráskové. Jeho práce v této špičkové nemocnici, která má kolem dvou milionů pacientů ročně, je velmi různorodá. „Vždycky mě bavilo zjišťovat informace a propojovat je navzájem. Moje práce má velké rozpětí, takže můžu využít vlastně všechno, co jsem se ve škole dozvěděl,“ hodnotí. Když mluví o kvalitě, hodí se mu přirovnání k letectví: vždy je třeba před letem vše důkladně zkontrolovat tak, aby byl bezpečný, vytvořit pravidla pro normální stav i stav nouze a v případě nutnosti navést letadlo bezpečně na ranvej.

Mezi úkoly jeho odboru patří mimo jiné pravidelný průzkum spokojenosti hospitalizovaných pacientů, metrologie u přístrojů a v posledních dvou letech i řízení projektů.

Časté je bohužel řešení nepříjemných událostí – jde mimo jiné o agresivitu či krádeže v areálu nemocnice, která sídlí v centru Prahy v historickém prostředí. Odbor Pavla Scholze se také snaží usnadnit lékařům a sestřám život tím, že jim různé směrnice přeloží do „zdravotštiny“, tedy tak, aby jim rozuměli a nemuseli je luštit se zákonem v ruce. „Naše nemocnice se dlouhodobě zaměřuje na individuální přístup k pacientovi, jde nám o to, aby naše péče zůstávala lidská – prostě jistotou moderní medicíny,“ shrnuje.

Během studia na Jihočeské univerzitě navštěvoval i přednášky na Ekonomické (tehdy Zemědělské) a Pedagogické fakultě. Už ve škole je podle něj totiž dobré „chytit příležitost za pačesy“ a pracovat na sobě, využít kontakty a různorodé šance k rozvoji a zajímat se o dění i na jiných fakultách a univerzitách. Zdravotně sociální fakulta JU je známá velkým počtem hodin praxe, což je podle něho naprosto v pořádku. „Praxe dává zkušenosti a těch potřebuje zdravotník co nejvíc. Když ještě studuje, je výhodou, že nemá tak velkou komplexní zodpovědnost, jako když je pak už zaměstnaný. Způsob organizování praxí na naší fakultě byl a stále je příkladem pro další školy, některé ho i přebraly,“ vysvětluje. Sám si ověřil, jak přínosné je nastoupit po škole na tu úplně základní pozici, protože když člověk chce, může se vypracovat – a všechno, co se na této cestě naučí, se mu pak hodí.

Jihočeská univerzita ho už vlastně učila i manažerským dovednostem, a to v Akademickém senátu a ve Studentské radě, kterou řídil. Bylo to v dobách, kdy byl rektorem prof. Václav Bůžek, kterého si Pavel Scholz velmi váží. „Smekám také před paní profesorkou Tóthovou, současnou děkankou Zdravotně sociální fakulty. Její pracovní tempo a pile, tah na branku a neskutečný drive, to je vysoká laťka, kterou jen tu a tam zvládnou přeskočit.“ ●

Text: Alena Binterová

Foto: archiv Pavla Scholze

ZA DVOJÍM DIPLOMEM DO FRANCOUZSKÝCH MET

Ústav romanistiky na Filozofické fakultě JU nabízí svým studentům možnost získat na pěti zahraničních univerzitách takzvaný dvojitý diplom. Jednou z nich je i Université de Lorraine ve francouzských Metách.

MĚSTO POD BOŽÍ LUCERNOU

Pokud Češi vyjedou do Francie, míří většinou do Paříže nebo Provence. Opomíjený severovýchod Francie má ale rozhodně co nabídnout. Třeba historické město Metz, česky Mety, které leží na soutoku řek Mosely a Seille. Hlavní město Lotrinska je jen o něco větší než České Budějovice, takže se v něm naši studenti mohou cítit jako doma. Má ovšem mnohem rozsáhlejší historické centrum se středověkými uličkami, kterému vévodí monumentální katedrála Saint-Etienne, jedna z nejvyšších gotických staveb světa. Díky rozsáhlým vitrážovým oknům se jí přezdívá Boží lucerna. „Když přijedu učit do Met, vždy se rád jdu projít kolem řeky Mosely ke katedrále, na kterou je zejména večer krásný pohled díky nasvícení. Moc pěkný je také univerzitní kampus, který se nachází mezi vodními toky a najdete v něm i umělé jezero. Kampus leží sice už mimo centrum města, přesto na dohled od katedrály. Na rozdíl od Paříže v Metách všude dojdete pěšky,“ popisuje jedno z nejzelenějších francouzských měst docent Ondřej Pešek, lingvista a vedoucí Ústavu romanistiky na Filozofické fakultě JU. Na univerzitě v Metách vyučuje studenty dvojitýho diplomu. Z Paříže je to do Met sice 360 kilometrů, ale díky rychlovlaku TGV je Ondřej Pešek z letiště na univerzitu za hodinu a půl.

NAD LAHVÍ MIRABELKY

Když se řekne Lotrinsko, možná se vám

z hodin dějepisu vybaví prusko-francouzská válka. Mety byly v roce 1871 připojeny k nově vzniklému Německému císařství. Město zažilo příliv německých obyvatel, německá nadvláda je znát i v oblasti architektury. Po první světové válce připadla oblast zpět Francii. O tom, že město patří spíše do středoevropského prostoru, ostatně

svědčí i místní kuchyně, která potvrzuje, že francouzská gastronomie je opravdu pestrou regionální mozaikou. V té lotrinské najdete často zelí, brambory a klobásy. Místní specialitou jsou mirabelky, česky bychom řekli špendlíky, ze kterých se vyrábí třeba marmeláda, ale i výborná pálenka. Lotrinsko je dnes plně frankofonní oblast, občas ještě narazíte na lotrinštinu jako germánský dialekt. Regionální francouzština a přízvuk tu nejsou tak výrazné jako třeba v Marseilli nebo i v sousedním Alsasku. A jací jsou samotní Lotriňané? Jako všichni správní Francouzi mají svou regionální hrdost, chovají se ale hodně střeoevropsky. „Naposledy jsem byl v Metách o Vánocích a zažil jsem vánoční trhy podobné těm německým, lidé pečou třeba cukroví,“ říká Ondřej Pešek, sám velký propagátor francouzského jazyka a kultury, který loni obdržel francouzské státní vyznamenání za zásluhy ve vzdělání, vědě a kultuře Ordre des Palmes académiques (Řád akademických palm). Díky blízkosti Lucemburska hodně lidí jezdí pracovat do bank a evropských institucí. Jako téměř v každém regionu existuje rivalita mezi dvěma sousedními městy, v tomto případě s nedalekým městem Nancy, které je turisticky ještě atraktivnější.

PĚT SMLUV O DVOJÍM DIPLOMU

Když už jsme u pomyslného soupeření s Nancy, zastavme se u názvu Université de Lorraine, Lotrinská univerzita. Ještě před šesti lety existovaly dvě samostatné univerzity, jedna v Nancy a druhá v Metách, která nesla název Univerzita Paula Verlaina podle slavného místního rodáka. Dnes jsou obě instituce propojeny v Lotrinskou univerzitu. Docent Ondřej Pešek jezdí do Met už řadu let, nejprve na bázi vědecké spolupráce, dnes už má Ústav romanistiky s Lotrinskou univerzitou v Metách podepsanou smlouvu o dvojím diplomu. „Za každou smlouvu stojí dlouholetá vědecká spolupráce, spo-

lečně se podílíme na vědeckých publikacích, setkáváme se na konferencích. Pokud fungují dobře osobní vztahy mezi pedagogy, fungují dobře i smlouvy. S každou univerzitou máme společná průniková témata. S univerzitou v Metách se takto setkáváme v oblasti textové lingvistiky,“ vysvětluje docent Pešek. Na Ústavu romanistiky už mají pěti smlouvami o dvojích diplomech pokryty prakticky všechny studijní obory. V bakalářském stupni už zhruba dvacítka studentů Francouzského jazyka pro evropský a mezinárodní obchod vyjela na bretaňskou univerzitu v Lorientu. Studenti na magisterském stupni mohou vyjet do Paříže na Université Paris Descartes a na Université de Lorraine v Metách. Další dvojí diplom, tentokrát na italskou lingvistiku, byl podepsán s milánskou Università Cattolica del Sacro Cuore a prozatím poslední smlouva byla uzavřena se španělskou Universidad de Salamanca. „Máme dokonce studenty, kteří si udělali dvojí diplom na bakalářském stupni v Lorientu, pak pokračovali v magisterském studiu v Paříži a teď studují v Miláně,“ říká Ondřej Pešek. Smlouva s Lotrinskou univerzitou v Metách je jen tři roky stará, proto na zdejší Fakultě umění a humanitních studií studuje teprve první naše studentka. Prý už úspěšně pracuje na diplomové práci.

PŘED SMÍŠENOU KOMISÍ

Podle Ondřeje Peška jsou dvojí diplomy a obecně „multiple degree“ budoucností mezinárodních výměn studentů. „Mám pocit, že Evropská unie v poslední době podporuje spíše tyto typy výměn než ty klasické erasmovské, které občas sklouzávaly do pouhých výletů. Studium je sice náročnější, ale diplom je pro absolventa velkou přidanou hodnotou na trhu práce. Pro zaměstnavatele je to signál, že se člověk dokázal prosadit v zahraničním prostředí. Divím se, že nejezdí více studentů,“ říká,

současně však uznává, že by se dvojitý diplom neměl stát masovou, ale spíše prestižní záležitostí. Ve smlouvě o dvojitým diplomu je přesně specifikováno, které předměty musí student absolvovat. Obvykle studuje první rok na domácí univerzitě a druhý na partnerské. Bakalářskou nebo magisterskou práci píše pod dvojitým vedením a obhazuje ji před smíšenou komisí na partnerské univerzitě. „Zájemce si vybíráme a výběr studentů konzultujeme s kolegy v zahraničí. Zatím měli naši studenti vždy velmi dobré výsledky, například v Paříži byly studentky hodnoceny vynikající známkou,“ pochvaluje si Ondřej Pešek. Výhodou je, že studenti dnes už mohou vyjet za dvojitým diplomem v rámci programu Erasmus+ v bakalářském i v magisterském stupni a stipendium je jim z těchto prostředků hrazeno.

KNIHOVNA JE STŘEDOBODEM KAMPUSU

Ondřej Pešek jezdí do Met učit zpravidla dvakrát do roka. Podle něj je zahraniční zkušenost pro vysokoškolského pedagoga naprosto klíčová. „Navíc Francie byla vždy otevřená světu, takže na přednáškách potkávám studenty z celého světa - Číňany, Afričany i Kanaďany. Každý reaguje jinak, což je velmi obohacující a nutí mě to přemýšlet, jak pojmout vlastní hodiny. Setkávám se samozřejmě i s našimi studenty,

konzultujeme diplomové práce, ale zajdeme si třeba i posedět do kavárny,“ říká. Zásadní rozdíl mezi českými a francouzskými studenty nevnímá. Francouzští studenti jsou prý o něco samostatnější, nebojí se zeptat, když něčemu nerozumí, a pečlivě si zapisují poznámky. Jsou zvyklí studovat z knih a nečekají, že jim bude učivo naservírováno. Knihovna je pro ně středobodem celého kampusu. Naopak čeští studenti mají více encyklopedický záběr znalostí, typicky v oblasti dějepisu a zeměpisu. Ondřej Pešek spíše upozorňuje na náš studijní řád, který je prý oproti francouzskému extrémně benevolentní. „Kdykoli vyjedu do zahraničí, tak se pedagogové chytají za hlavu, že naši studenti mají tři pokusy na zkoušku a ještě si předmět mohou zapsat znovu, takže je teoreticky může jeden pedagog zkoušet šestkrát. Ve Francii se obvykle vypíše jeden termín zkoušky a jejich studenti se tím pádem mnohem lépe připravují. Také není ve Francii běžné, aby si studenti prodlužovali studium,“ vypočítává rozdíly. Absolvování dvojitého diplomu doporučuje každému, kdo se nebojí výzev, cizího prostředí a chce poznat zahraniční univerzitu trochu více než jako „pouhý“ student Erasmus+. ●

*Text: Miroslav Vlasák
Foto: Kristina Mostová*

DUBEN

19. DUBNA

Akademické půlhodinky: Jana Macková – Hospodaření v krajině a klima

15:00, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22

Pravidelný přednáškový cyklus osobností akademického života. Tentokrát s Janou Mackovou z Ústavu půdní biologie Biologického centra AV ČR.

19. DUBNA

Přednáška Cesta-Odvaha-Vytrvalost

17:00, aula Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Přednáška absolventa Zemědělské fakulty JU Martina Kosobuda, který v minulém roce úspěšně zvládl mistrovství světa v dlouhém triatlonu Iron Man na Havaji.

26. DUBNA

Akademické půlhodinky: Eva Samková – Sýry ve výživě člověka

15:00, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22

Tentokrát s docentkou Evou Samkovou z Katedry kvality zemědělských produktů Zemědělské fakulty JU.

28. DUBNA

Stavění máje

16:00–20:00, Kampus Jihočeské univerzity

Studenti Zemědělské fakulty každoročně připravují akci stavění májky. Můžete se těšit na soutěž o nejlepší kostým čarodějnice, opékané přeštické prase, buřty, pivo a hudební program.

KVĚTEN

3. KVĚTNA

Akademické půlhodinky: Martina Žurovcová – DNA Barcoding aneb čárový kód pro Matku Přírodu

15:00, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22

Tentokrát s evoluční genetičkou z Entomologického ústavu BC AV ČR Martinou Žurovcovou.

4. KVĚTNA

Fotbalový zápas VŠTE x JU

16:00, stadion Dynama České Budějovice

Po hokejovém utkání, ve kterém zvítězil tým Jihočeské univerzity, připravili Studentské unie obou škol také vzájemný fotbalový zápas. Přijďte fandit našemu mužstvu!

9. KVĚTNA

Odpoledne s humanoidy

13:30–16:00, Filozofická fakulta JU

Budova Filozofické fakulty každoročně ožívá zábavnou akcí, ve které jednotlivé ústavy hrou formou představují svoji činnost.

10. KVĚTNA

Akademické půlhodinky: Martina

Dobosiová – Sociální sítě

15:00, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22

Tentokrát s Martinou Dobosiovou ze Střediska mediální výchovy Teologické fakulty JU.

10.–11. KVĚTNA

Univerzitní Zavírák

Kampus Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Druhý ročník festivalu Jihočeské univerzity, který si pořádají sami studenti. Připraveno je sportovní vyžití i hudební program u kolejí.

11. KVĚTNA

Americké jaro na Jihočeské univerzitě

16:00–20:00, České Budějovice

V rámci programu se uskuteční přednáška hosta k tématu česko-americké vztahy a priority americké zahraniční politiky. Následovat bude od 18:30 koncert vynikajícího českého klavíristy Davida Kalhouse.

17. KVĚTNA

Budějovický basketbalový turnaj

16:00, sportovní hřiště v kampusu JU (mezi menzou a kolejemi)

Basketbalový turnaj bude probíhat od 16 do 20 hodin, poté následuje afterparty.

23.–27. KVĚTNA

Budějovický Majáles 2016

Týdenní akce na různých místech Českých Budějovic

Hudba, divadlo, pouliční umění, literatura, výtvarné umění či sport. Budějovický Majáles je největší českobudějovickou kulturní událostí roku, pořádají jej sami studenti. Vstup na akce je zdarma.

www.jcu.cz

facebook.com/jihoceska.univerzita

twitter.com/JihoceskaUni

instagram.com/jihoceskauniverzita